

STUDIO PRIMADONA U DUBROVNIKU

Dubravka Šeparović M
**MAHLEROVA GLAZBA
JE KAO MELANKOLIJA
STARCA U SJENI MURVE**

Ove godine nacionalna prvakinja Opere zagrebačkog HNK Dubravka Šeparović Mušović sudjeluje u glazbenom programu "Dubrovnik na glazbenoj hridi", koji je rezerviran da se na Dubrovačkim ljetnim igrama predstave prvenstveno Dubrovčani koji su vrhunski glazbenici. Program je 10. kolovoza u atriju Kneževa dvora, a nastupaju saksofonist Lovro Merčep, pijanistica Marija Grazio i primadona. Na programu su Debussyjev Preludij za poslijepodne jednog fauna, Concertino da camera Jacquesa Iberta, Koncert za klavir Frana Đurovića te Mahlerove Pjesme putujućeg djetlića. Dirigent je Tomislav Fačini. Mezzosopranistica Šeparović Mušović i lani je u Kneževu dvoru pjevala Mahlerov ciklus, Rückertove pjesme za glas i orkestar koje je poslije predstavila i u Domu sportova u Zagrebu, sa Simfonijskim orkestrom HRT-a.

Koliko je Mahler težak zalogaj za jednog opernog pjevača, pa i onog s velikim iskustvom?

- Pjevanje opere i lieda uvelike se razlikuje. Za mene je razlika u vrsti emocija koju pružate. U operi su to uglavnom komplikacije oko ljubavnih problema i njihovo razrješavanje, a u liedu slavimo i opisujemo uzvišenu dimenziju ljubavi.

U operi jeste sami na sceni, ali kostim i scenografija te cijeli ansambl pridonose da brže postanete lik. Kod pjevanja lieda najčešće morate opisati stanje, pa tako i sami biti u tom određenom stanju. Do tog stanja dolazi se dubokim promatranjem teksta, ritma, promjena tempa i razmatranjem osobnih iskustava koja pomažu razumijevanju danog ciklusa. Osobno iskustvo je presudno u pjevanju Mahlera - objašnjava primadona Šeparović.

Mahlerov ciklus "Lieder eines fahrenden Gesellen" nju prije svega podsjeća na djetinjstvo.

- U Kobašu, selu pokraj Stona, gdje sam provodila ljeta, u sjeni stare murve uvijek je sjedio pokojni Neđeljko. Svi smo ga se bojali, nitko mu nije smio prići. Onako usred lje-

ta odjeven kao da je zima, s kapom na glavi, izboranog lica, sa štapom u ruci, sjedeći uvijek na istome mjestu, on je samo gledao u daljinu i tako danima... Na tom čovjeku vidjela se duboka patnja i iskustvo pretvoreno u gordost.

Upravo takav je i ovaj ciklus: opisi prirode, punina Sunčeva sjaja, ptice u letu, ljepota cvjetanja poljskog cvijeća, ali duboka tuga u srcu koju se promatra iz daljine, iz sjećanja na nemili događaj što ga se u mislima tisuće puta iznova proživjelo - rekla je primadona, dajući originalnu osobnu interpretaciju Mahlerova ciklusa.

Pjeva u Dubrovniku. U prijevodu - doma.

- Mogla bi se napisati ozbiljna studija o tome zašto je najteže pjevati 'doma'. Naravno da mi je drago vidjeti sve one s kojima sam odrastala, koji su na neki način dio mojeg identiteta. Kad Mahler raspíše melodiju kako divno cvjeta cvijeće i pjevaju ptice, sjetim se predivnog cvijeta agave na Banjama i pjeva čiopa u Pilama. Kad Mahler opisuje smrt, sjetim se čempresa na Boninovu i zvona crkve. Ljepo je da postoje takvi impulsi i moj rodni grad dao mi ih je na pretek. Vjerujem da će mi Tomislav Fačini i ovaj put svojim znanjem pomoći u savladavanju povezivanja s gustim tkivom orkestra. Uz njega sam ostvarila svoje najveće osobne domete pri izvođenju Mahlera i Berija i na tome sam mu iznimno zahvalna - nastavlja mezzosopranistica.

U međuvremenu, ljeto koristi "za napajanje". Svaku barku, svako svitanje, zavijanje čaglja gleda na jedan novi način.

- To je kao spremanje zimnice za napornu i odvažnu sezonu koja me čeka - kaže primadona koja u idućoj sezoni slavi 20 godina rada.

- Kad bude trideset godina, tada ću već razmišljati o kraju puta. Za sada je ipak deset manje. Ne očekujem nikakve posebne obljetnice jer za mene osobno to je staromodno i jedina mi je želja u obljetničkoj godini i dalje sanjati i stremiti novim spoznajama - zaključuje.